

Ομιλία του Μητροπολίτη Αχαΐας με θέμα: “Ο μακαριστός Αναστάσιος, Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης Αλβανίας”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος](#)

Στο Πνευματικό Κέντρο Αγίου Βασιλείου στο Λυγουριό, στο πλαίσιο των τακτικών ομιλιών πνευματικού και ποιμαντικού περιεχομένου προς πνευματική ανύψωση και ωφέλεια των κατοίκων της Ενορίας και των γύρω περιοχών, πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 25 Μαρτίου η ομιλία από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αχαΐας κ. Αθανάσιο, παρουσία του [Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκταρίου](#) και αρκετών Ιερέων της Μητρόπολης Αργολίδος, ο οποίος μίλησε με θέμα: “Ο μακαριστός Αναστάσιος, Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης

Αλβανίας”

Ο Αθανάσιος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Αποφοίτησε από το Β΄ Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών. Έλαβε πτυχίο από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1972 και το πτυχίο του από τη Θεολογική Σχολή του ίδιου ιδρύματος το 1976. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Ρώμης. Το 1984, έλαβε διδακτορικό δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης με ειδίκευση στην Ελληνική Πατερική Παράδοση. Έλαβε υποτροφία από την Ποντιφική Επιτροπή για την Ενότητα των Χριστιανών από το 1977 έως το 1980 και ήταν επιμελητής χειρογράφων της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος από το 1983 έως το 1994. Διετέλεσε καθηγητής του Οικουμενικού Πανεπιστημίου του Μποσού κατά την περίοδο από το 1994 έως το 1997, του Ινστιτούτου Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Γενεύη, καθώς επίσης και επισκέπτης καθηγητής των Πανεπιστημίων της Γενεύης και του Φριβούργου από το 1997 έως το 2000. Από το 1993 έως το 1994, δίδαξε σε διάφορα ιδρύματα, όπως αυτό της Θεολογικής Ακαδημίας στην Αλβανία.

Στις 11 Οκτώβριου 2000, εξελέγη από την Ιεραρχία της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Βοηθός Επίσκοπος της Αρχιεπισκοπής Αθηνών με τον τίτλο του Επισκόπου Αχαΐας και διορίστηκε διευθυντής του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις 5 Αυγούστου 2007 η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος τον

ανύψωσε, τιμής ένεκεν, σε Μητροπολίτη Αχαΐας. Στις 10 Οκτωβρίου 2022 παραιτήθηκε από τη Θέση του Διευθυντού του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις 4 Οκτωβρίου 2023, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, αποδέχθηκε την παραίτησή του από βοηθού επισκόπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Αθόρυβα εξελέγη, αθόρυβα εργάστηκε και αθόρυβα παραιτήθηκε. Πρόκειται για τον Μητροπολίτη Αχαΐας Αθανάσιο, Διευθυντή του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ανέλαβε το πόστο αυτό στην ηλικία των 50 ετών και εργάστηκε με φιλότιμο αλλά και με αφοσίωση και αυταπάρνηση προς την Εκκλησία που εκπροσωπούσε στο κέντρο της Ευρώπης και μέχρι το τέλος.

Ευγενής και εργατικός, έφερε πάντα εις πέρας την αποστολή που αναλάμβανε χωρίς να προκαλεί και πολύ περισσότερο χωρίς να κάνει θόρυβο όπως οι περισσότεροι του είδους αυτού που παριστάνουν τους επαίοντες. Και το σπουδαιότερο: δεν είπε ποτέ μεγάλα λόγια, ούτε έδωσε υποσχέσεις που δεν τήρησε. Αντιθέτως διαχειρίστηκε με σύνεση και αξιοπρέπεια μία δύσκολη εποχή, στις σχέσεις Αθηνών - Φαναρίου, κατά την οποία το Οικουμενικό Πατριαρχείο ζητούσε από την Εκκλησία της Ελλάδος να άρει την απόφασή της για δημιουργία γραφείου στις Βρυξέλλες.

Ο Αθανάσιος κινήθηκε σε παράλληλες τροχιές αποδεικνύοντας προς όλους και

κυρίως προς την Ευρώπη, ότι η Εκκλησία της Ελλάδος είναι Αυτοκέφαλη Εκκλησία αλλά διατηρεί πάντα τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη της στη Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως! Και μέχρις εκεί. Κοντολογίς κράτησε όρθια την υπόσταση της Εκκλησίας της Ελλάδος στην έδρα της Ευρώπης χωρίς να δώσει ποτέ αφορμή για αρνητικά σχόλια. Ο διάδοχος του Αρχιμ. Απόστολος Καβαλιώτης (σε λίγο Επίσκοπος της Εκκλησίας και αυτός) παρέλαβε μια πολύ σημαντική παρακαταθήκη από τον Αθανάσιο που καλείται να τη διατηρήσει ατόφια και μάλιστα στο επίπεδο της σοβαρότητας και καθαρότητας που την είχε ο προκάτοχός του Αθανάσιος.

Προηγήθηκε **μεθέορτος Εσπερινός** στον Ιερό Ναό Αγίου Βασιλείου.

Μετά το πέρας της ομιλίας, ο εφημέριος του ναού π. Ευάγγελος Πολυχρονόπουλος, εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Λυγουριού, ευχαρίστησε το Μητροπολίτη μας κ. Νεκτάριο για την ευλογία του και την αμέριστη συμπαράστασή του, προκειμένου να πραγματοποιούνται οι ομιλίες και φυσικά το Μητροπολίτη κ. Αθανάσιο για την αποδοχή της πρόσκλησης και την ιδιαίτερη τιμή να βρίσκεται στο Λυγουριό από την παραμονή της Εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου για τον εορτάζοντα Ιερέα της Ενορίας μας και την από καρδιάς ομιλία του για το μακαριστό Αναστάσιο, τον οποίο γνώριζε και συνεργάστηκε πολλά χρόνια. Επίσης συμμετείχε στο επίσημο πρόγραμμα εορτασμού του Δήμου Επιδαύρου για την Εθνική μας Επέτειο.

Λίγα λόγια για τον μακαριστό Αναστάσιο

Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος (κατά κόσμον: Αναστάσιος Γιαννουλάτος, Πειραιάς, 4 Νοεμβρίου 1929 – Αθήνα, 25 Ιανουαρίου 2025) ήταν Έλληνας Ορθόδοξος κληρικός, θεολόγος, συγγραφέας, ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και προκαθήμενος της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας, την οποία ανασύστησε ο ίδιος το 1992, ως Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας.

Ιδιαίτερα σημαντικό υπήρξε το ιεραποστολικό έργο του στην Αφρική, χαρακτηριζόμενος ως “ιεραπόστολος των εθνών”. Ήταν, επίσης, ένας από τους προέδρους της κεντρικής επιτροπής του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών, επίτιμος πρόεδρος της Παγκόσμιας Διάσκεψης Θρησκευμάτων για την Ειρήνη, τιτουλάριος επίσκοπος και Μητροπολίτης Ανδρούσης και Γενικός Διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Γεννήθηκε το 1929 στον Πειραιά και περάτωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στο Β' Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου

Αθηνών, απ' όπου και αποφοίτησε το 1952. Παράλληλα με τις θεολογικές του σπουδές αναμείχθηκε με οργανώσεις ορθόδοξης νεολαίας. Το 1959 ίδρυσε και διεύθυνε το πρώτο ιεραποστολικό περιοδικό στην Ελλάδα με τίτλο Πορευθέντες, και τρία χρόνια αργότερα το ομότιτλο «Διορθόδοξο Ιεραποστολικό Κέντρο», από το οποίο ξεκίνησε η ελληνόφωνη ιεραποστολική αφύπνιση κατά τον 20ό αιώνα. Το 1960 χειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος ενώ το 1964 χειροθετήθηκε Αρχιμανδρίτης. Παράλληλα ξεκίνησε ιεραποστολικές εξορμήσεις στην Αφρική και κυρίως στην Ουγκάντα. Εκεί έμαθε τις τοπικές διαλέκτους, αναγκάστηκε όμως να αποχωρήσει όταν προσβλήθηκε από ελονοσία. Στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στις Φιλοσοφικές Σχολές του Πανεπιστημίου του Αμβούργου και του Μαρβούργου στη Γερμανία (1965-1969) ως υπότροφος του γερμανικού Ιδρύματος Alexander von Humboldt, στη θρησκειολογία, την εθνολογία και την ιεραποστολική. Ακόμη, κατείχε εντολή διδασκαλίας του μαθήματος της νεοελληνικής γλώσσας και φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Μαρβούργου στη Γερμανία (1966-69).

Μετά την επιστροφή του στην Αθήνα οργάνωσε και διεύθυνε το Διορθόδοξο Ιεραποστολικό Κέντρο «Πορευθέντες» καθώς επίσης και το Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Αθήνα (1971-1975). Η προσφορά του αναγνωρίστηκε σύντομα με τη χειροτονία του σε επίσκοπο Ανδρούσης το 1972. Τον ίδιο χρόνο ορίστηκε έκτακτος καθηγητής Ιστορίας των Θρησκευμάτων στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Διευθυντής του Τομέα Θρησκειολογίας και Κοινωνιολογίας (1983-1986), από το 1976 τακτικός καθηγητής και κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών από το 1983 έως το 1987. Κατά τη διάρκεια της παρουσίας του στο Πανεπιστήμιο, υπήρξε ακόμη Αντιπρόεδρος της Εφορείας Πανεπιστημιακής Λέσχης (1978-79 και 1983-86), πρόεδρος της «Επιτροπής Συμπαραστάσεως Κυπριακού Αγώνος» του Πανεπιστημίου Αθηνών (1975-84), μέλος της Επιτροπής Ερευνών του Πανεπιστημίου Αθηνών (1986-90) και του ΔΣ του Κέντρου Μεσογειακών και Αραβικών Σπουδών (1978-82). Αποχώρησε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών το 1997 όταν και ονομάστηκε ομότιμος καθηγητής.

Έγινε επίσης γενικός διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και ίδρυσε το ιεραποστολικό περιοδικό Πάντα τα Έθνη, το οποίο διεύθυνε από το 1981 μέχρι το 1991. Παράλληλα ανέπτυξε και επιστημονική δραστηριότητα. Το 1981, μετά την πλήρη αποκατάσταση της υγείας του, αναχώρησε και πάλι για την Αφρική, αυτή τη φορά ως Τοποτηρητής της Ιεράς Μητρόπολης Ανατολικής Αφρικής. Η δικαιοδοσία του εκεί περιλάμβανε την Κένυα, την Ουγκάντα και την Τανζανία, όπου πραγματοποίησε τεράστιο έργο αναφορικά με τη λειτουργία της εκεί Εκκλησίας. Μετά από 10 χρόνια επέστρεψε στην Αθήνα.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος ήταν πολύγλωσσος και εκτός της μητρικής και της αρχαίας ελληνικής, μιλούσε αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, αλβανικά ενώ είχε επίσης γνώσεις λατινικής, ισπανικής, ιταλικής, ρωσικής και σουαχίλι. Είχε, επίσης, μελετήσει τα διάφορα θρησκευτά (αφρικανικά θρησκευτά, Ινδουισμό, Βουδισμό, Ταοϊσμό, Κομφουκιανισμό, Ισλάμ) στις χώρες που ακμάζουν (Κένυα, Ουγκάντα, Τανζανία, Νιγηρία, Ινδία, Ταϋλάνδη, Κεϋλάνη, Κορέα, Ιαπωνία, Κίνα, Βραζιλία, Καραϊβική, Λίβανο, Συρία, Αίγυπτο, Τουρκία κ.α.).

Λόγω των δυσκολιών που αντιμετώπισε κατά τη διάρκεια του βίου του αντιμετώπιζε κατά τα τελευταία χρόνια αυτού σοβαρά προβλήματα υγείας. Μετά από σύντομη νοσηλεία στην Αλβανία τον Δεκέμβριο του 2024, στις 3 Ιανουαρίου 2025 διακομίσθηκε στην Αθήνα. Από τις 10 Ιανουαρίου, νοσηλευόταν σε κρίσιμη κατάσταση και βρισκόταν διασωληνωμένος στη ΜΕΘ του νοσοκομείου «Ο Ευαγγελισμός», όταν η κατάσταση της υγείας του παρουσίασε ραγδαία επιδείνωση, με αιμορραγία στο λεπτό έντερο, που αντιμετωπίστηκε με χειρουργική επέμβαση.

Απεβίωσε στις 25 Ιανουαρίου 2025, σε ηλικία 95 ετών, συνεπεία πολυοργανικής ανεπάρκειας. Χιλιάδες άνθρωποι τον αποχαιρέτησαν, τόσο στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών, όσο και στα Τίρανα, όπου με απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας, κηρύχθηκε εκκλησιαστικό πένθος πέντε ημερών.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Καθεδρικό Ναό Αναστάσεως του Χριστού των Τιράνων, στις 30 Ιανουαρίου, προεξάρχοντας του Οικουμενικού Πατριάρχη, Βαρθολομαίου. Παρέστησαν οι Πατριάρχες Αλεξανδρείας Θεόδωρος Β΄, Ιεροσολύμων Θεόφιλος Γ΄, Βουλγαρίας Δανιήλ, οι Αρχιεπίσκοποι Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμος Β΄, Κύπρου Γεώργιος και εκπρόσωποι από όλες τις Ορθόδοξες Εκκλησίες και τα υπόλοιπα δόγματα και θρησκευτά

Φωτογραφίες: STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ